

ἐπερνούσεν ὡς «κοσμογυρισμένος» μεταξὺ τῶν συμποιμένων του. Ἦτο καὶ ὀλίγον ἀλιεύς, εἶχε κάμει καὶ ναύτης, καὶ ἤξευρε νὰ νήχεται ὡς ἔγχευς. Ἐκολούθη «τ' ἀνδρίκια» μὲ τόσην ῥώμην, δεξιότητα καὶ γοργότητα, ὥστε ἦτο ἐκπληκτικὸν θέαμα. Μόλις τὸν εἶδεν ὁ Γιαννιὸς ἀπὸ τῆς θαλασσίας σκοπιᾶς του καὶ ἀμέσως ἔκρινε μὲ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ βλέμματος γηραιῷ ναύτου ὅτι «ἡ βάρκα ἦτον φτασμένη». Μόνη ἡ μήτηρ δὲν καθυσύχαζε, μὴ γνωρίζουσα ἂν τὸ παιδίον ἔζη.

Ὁ τραχὺς Γκαϊδίγκος* * ἐφθασε τὴν λέμβον, ἀνεριχθήκει εἰς αὐτήν. Ἐφάυσε τὸ στῆθος τοῦ παιδίου, καὶ τοῦ ἐφάνη ὅτι ἡ καρδιά ἐπαλλε. Τοῦ ἀφῆρσε τὰ ἐνδύματα βιαστικά, τοῦ τὰ ἔσχισεν ἐν μέρει, καὶ τὸ ἐτύλιξε προχείρως μὲ τὴν καπτόαν τοῦ Γιαννιῶ, τὴν ὁποίαν εὔρε διπλωμένην ὑπὸ τὴν πρῶραν. Ἐλαβε τὰς κόπας καὶ ἀπέδειξεν ὅτι ἦτο τόσο καλὸς ἐρέτης, ὅσον καὶ κολυμβητής.

Ἦλασε πρὸς τὴν Μαυρομαντ'λοῦ, ἐβοήθησε

τὸν Γιαννιὸν ν' ἀναβῇ εἰς τὴν λέμβον Ἡ κνήμη τοῦ ἀλιέως ἡ εὐώνυμος ἦτο ἐντελὲς παγωμένη, ἡ δὲ ἀριστερὰ χεὶρ του εἶχε γεῖν ἢ ἓνα μὲ τὸν γάντζον.

Ὁ Γιαννιὸς ἐπρότεινε εἰς τὸν Γκαϊδίγκον νὰ μοιρασθῶσι τὰ ἴδια ἐνδύματά του, ἐσκεπάσθη αὐτὸς μὲ τὸ ὑποκάμισον καὶ μὲ τὸν ἀμπᾶν, καὶ παρεχώρει εἰς τὸν βοσκὸν τὴν καμιζόλαν. Ὁ αἰπὸλος ἀπεποιήθη, λέγων ὅτι τὰ ἰδικὰ του ἐνδύματα εἰν' ἐκεῖ ἐπὶ τῆς ἄμμου, καὶ ὅσον διὰ τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα, θὰ εὐρεθῶσιν ἐντὸς ὀλίγου ἐνδύματα καὶ φωτιά διὰ νὰ ζεσταθοῦν· καὶ τοῦ ἔδειξε τὸ ἀντικρὺ μικρὸν πολυδενδρον βουνόν, λέγων ὅτι ἐκεῖ εἰς τὴν ράχην εἶνε τὸ καλύβι του, καὶ ἡ ποιμενὶς του εἶνε φιλόξενος γυνή, καὶ διὰ τοὺς ἄλλους καὶ δι' αὐτὸν τὸν Γιαννιόν. «Τὸ παιδί ὀλίγα τριψίματα θέλει, εἶπε, νάρθῃ στὸν ἑαυτοῦ του, καὶ σὺ θὰ κάμης καλὰ, ἀφοῦ σοῦ πονοῦν τὰ πόδια νὰ μὴ κάνης μαρτιάτικα μπάνια». Μόνον, ὡς ἐν ἐπιλόγῳ, προσέθηκε.

— Κρίμα, μοναχά, ποῦ δὲν ἐβγαλες χταπόδια.

Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Α Ν Ω Κ Α Τ Ω

Ο ΠΛΑΤΥΠΟΥΣ

Ὁ πλατύπους, μικρὸν ζῶον τῆς Αὐστραλίας, εἶδος ἀσπάλκκος, εἶνε τὸ παραδοξότερον μαστοφόρον τοῦ κόσμου. Κατὰ τὰ τελευταῖα εἴχουσιν ἔτη τὸ δέρμα του ἐτιμήθη πολὺ εἰς τὸ ἐμπόριον, οἱ δὲ ἐπιστήμονες καθ' ὅλον τοῦτον τὸν χρόνον κατεγίνοντο νὰ ἐξακριβώσωσιν ἂν γεννᾶται ἡ ἐκκολάπτεται ἐξ ὡοῦ. Ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Ἐταιρίας ἐστάλη ἐπίτηδες εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἐπιστήμων, ὅπως μελετήσῃ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν πλατύποδα. Ἐπὶ τέλους δὲ οἱ κόποι του ἐτέφθησαν ὑπὸ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας, διότι ἀνεκάλυψεν ὡς καὶ φωλεὰν τοῦ ζώου. Τὸ σῶμα τοῦ πλατύποδος ὁμοιάζει πρὸς τὸ τοῦ ἀσπάλκκος, τὸ καλὺπται δὲ πυκνὴ καὶ βραχεῖα διφθέρα, χρώματος καστανοφαίου, καὶ ὅπως ὁ κάστωρ, ἔχει τὴν οὐρὰν πλατεῖαν καὶ λείαν. Ὅστεως δὲ πρὸς ἐκτασίς τῶν σιαγόνων σχηματίζει ῥάμφος ὡς τὸ τῆς νήσσης. Ἐκάστη σιαγὼν ἔχει εἰς τὸ ἄκρον δύο ὀστᾶ ἐξέχοντα, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν εἶνε ὀδόντες. Οἱ δάκτυλοι τοῦ ποδὸς συνέχονται διὰ μεμβράνης ἢ ἰστοῦ, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ζῶον κολυμβᾷ μετὰ μεγίστης εὐκολίας. Ἐνδιατάνται πλησίον ρυακίων καὶ λιμνῶν, τρέφεται δὲ πρὸ πάντων δι' ἐντόμων. Τὰ μικρὰ ἐκκολάπτονται τυφλὰ καὶ σκεδὸν γυμνά. Τὸ ῥάμφος τῶν μικρῶν εἶνε ὅλως διάφορον τοῦ τῶν μεγάλων. Καὶ ἐξωδευθήσαν 2,000 λίραι στερλίναι ὅπως ὅλα ταῦτα γίνωσι γνωστά!

ΚΟΜΒΙΑ ΕΚ ΓΕΩΜΗΛΩΝ

Μέγας ἀριθμὸς κομβίων κατασκευάζεται ἐκ γεωμήλων. Δὲν εἶνε ἔτι κοινῶς γνωστὸν ὅτι τὸ σύνθημα γεώμηλον τῆς Ἰρλανδίας, παρασκευαζόμενον διὰ χημικῶν τινῶν οὐσιῶν, γίνεται σκληρὸν ὡς ἡ πέτρα καὶ δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὅπως τὰ κέρατα,

τὰ ὀστᾶ καὶ οἱ ὀδόντες τοῦ ἐλέφαντος. Ἡ ἰδιότης αὕτη τοῦ γεωμήλου τὸ καθιστᾷ κατάλληλον διὰ κομβία, καὶ μέγας ἀριθμὸς τοιοῦτων κατασκευάζονται τώρα ἐξ αὐτοῦ. Δὲν δύναται δὲ νὰ τὰ διακρίνη τις τῶν ἄλλων εἰμὴ μετὰ ἐπιμελῆ παρατήρησιν καὶ μόνον ἂν εἶνε εἰδήμων, διότι χρωματίζονται διαφοροτρόπως καὶ εἶνε καθ' ὅλα ἐπίσης καλὰ, ὡς τὰ ἐκ κέρατος ἢ ὀστοῦ. Ἡ εὐτελής δὲ τιμὴ τῶν τὰ συνιστᾷ πολὺ καὶ βεβαίως εἰς τὸ μέλλον ἡ κατανάλωσις αὐτῶν ἔσται μεγίστη.

ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΩΑ

Τὸ ὦον, τὸ ἔχον τὴν μεγαλειτέραν ἀξίαν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀνήκει εἰς μέγα θαλάσσιον πτηνόν, ὅπερ ἐξέλιπε. Πρὸ ὀλίγου ἐπωλήθη ἐν τοιοῦτον ἀντὶ 300 ἀγγλικῶν λιρῶν. Τὸ μεγαλιτέρον δὲ ἐν τῷ κόσμῳ εἶνε τὸ τοῦ γίγαντος στρουθοκαμήλου τῆς Μαδαγασκάρ, τὸ ὑποτιθέμενον ὡς ἀρχέγονον τοῦ μυθολογικοῦ ὄρνέου Ρόκ. Οἱ κάτοικοι τῆς χώρας ἐκείνης μετεχειρίζοντο τοιαῦτα προϊστορικὰ ὡς ὡς ἀγγεῖα πρὸς μεταφορὰν ὕδατος. Ἐκαστον ἔχει ὄγκον ἴσον πρὸς 148 ὡς ὄρνιθος ἢ 6 ὡς κοινῆς στρουθοκαμήλου. Εἰς τὴν ἐν Βασιγκτῶν συλλογὴν ὑπάρχει τύπος τοιοῦτου ὡοῦ, γίγαντος στρουθοκαμήλου καὶ ἑτερος τοῦ μετ' αὐτὸ κατὰ τὸ μέγεθος ὡοῦ. Τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶνε ἐκλείψαντος πτηνοῦ, τοῦ γίγαντος Μόα τῆς Νέας Ζηλανδίας.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ

— Εἶσαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ βαρόμετρον ποῦ ἀγόρασες;

— Πάρα πολὺ· εἶνε ἀκριβέστατον. Προχθὲς τὸ πρῶν ἔδειχνε τρικυμίαν, καὶ πρὶν μεσημερίᾳ ἔκουδάλθηθη ἡ πεθερά μου μουσαφίρισσα εἰς τὸ σπίτι.